

Nieuwsbrief Hospice Wassenaar

Vrijwilligerswerk is voor mij heel vanzelfsprekend

De jongste vrijwilliger van Hospice Wassenaar is nog maar 19 jaar. Omdat de keuze voor dit, soms toch vrij intensieve werk op deze leeftijd niet echt voor de hand ligt, hebben we een gesprek met haar waarin zij vertelt over haar motivatie.

Claire Glashan (*de achternaam verradt Schotse voorouders*) is geboren in Zuid-Afrika. Zij woonde vervolgens een aantal jaren in Maleisië, keerde weer terug naar Zuid-Afrika om op haar 12e jaar in Nederland neer te strijken. Niet zo vreemd, omdat haar vader voor Shell werkt en een internationale carrière heeft. Ze rondde vorig jaar haar opleiding (*A levels = gelijk aan VWO*) af aan de Engelse school in haar woonplaats Voorschoten en wacht nu op inloting voor een studie medicijnen. Uiteindelijk wil zij zich specialiseren in de chirurgie, een keuze die zij gemaakt heeft mede door haar ervaringen als hospicemedewerkster. Haar grote hobby is haar paard. Kortgeleden is zij begonnen met het rijden van dressuurwedstrijden. Het is een jong paard, dat nog veel moet leren. Claire, die al vanaf haar derde jaar rijdt, steekt daar heel erg veel tijd in. Ze is dan ook vrijwel dagelijks 'op stal' te vinden. Haar overige vrije tijd wordt onder andere ingevuld door haar werkzaamheden in ons hospice, een fenomeen dat haar van jongs af aan vertrouwd is. " In

Zuid-Afrika wist ik al wat een hospice was, alhoewel het met 30 bedden wel wat grootschaliger was. Ook terminale thuiszorg was daar al heel gebruikelijk. Ik heb dat in onze familie van heel nabij meegemaakt. Met name toen mijn oom ziek werd, heb ik gezien hoeveel je kunt betekenen als vrijwilliger."

Iets doen voor je medemens

"Voor mij is het vanzelfsprekend dat ik iets doe voor mijn medemens. Ik ben eigenlijk zo opgevoed. Mijn grootmoeder deed van alles op vrijwilligersgebied." En hoe reageren je vriendinnen?: "Oh, die waren helemaal niet verbaasd, ik denk dat ze dit wel van mij verwachtten." Heeft de keuze voor een hospice bij haar misschien ook iets te maken met het feit dat zij graag arts wil worden? Claire, die nu negen maanden in dienst is, reageert bevestigend: "Ten eerste vind ik het heel belangrijk werk om onze gasten, die in hun laatste levensfase zijn aangekomen, te helpen met allerlei dingen en te steunen op moeilijke momenten. Ik doe dat ontzettend graag en het geeft mij een gevoel van dankbaarheid dat zij mij dit toevertrouwen. Bovendien vind ik het gezellig om dit in een team te doen. Het is heus niet alleen maar treurig hoor, we lachen ook heel veel. Ten tweede is mij door het werk in het hospice duidelijk geworden, dat er aan 'het einde van de lijn' nog zo ontzettend veel goeds te doen is op palliatief gebied. Dat is iets waar ik later als arts zeker mijn voordeel mee ga doen."

Lekker koken

Het aantal taken van een vrijwilliger in het hospice is zeer divers en de meesten zijn dan ook van vele markten thuis. Maar in dit hele pakket heeft ieder weer z'n eigen 'know how' of talenten die hij of zij graag extra inzet ten behoeve van de gasten. Een voormalig kapster knipt en krult de haren van onze dames en heren, een (*oud-*) pedicure verzorgt de voetjes en manicuurt de nagels van de handen, mensen met groene vingers zorgen voor bloemen en planten enz. En Claire..... is er iets dat zij heel graag doet? Haar antwoord is kort maar krachtig: "Koken!" Ben je daar dan al zo goed in? Lachend: "Ja, dat geloof ik wel. Mijn moeder is chef-kok geweest, dus ik ben goed opgeleid". Als zij dit jaar ingeloot wordt in Leiden wil zij, ook tijdens haar studie, het werk in ons hospice gewoon voort zetten, maar wat gebeurt er als ze niet wordt toegelaten? Claire kijkt een beetje spijtig, als zij meldt: "Hoewel ik veel liever in Nederland blijf, denk ik toch dat ik dan in Amerika ga studeren". Hopelijk is dat laatste niet nodig en hoeven wij haar als jonge enthousiaste vrijwilliger niet te missen!

Wil de Looze

Inhoudsopgave

Woord van de voorzitter	2
Samen met elkaar	3
Het woord hospice had voor mij nooit een prettige klank	4
Vrijwilligersfeest succes	5
Bijna buurman tot huisnotaris	6

Woord van de voorzitter

Citaat uit de vorige nieuwsbrief: "Het gaat nog steeds goed in het hospice". We worden ook steeds meer bekend en erkend. Ons eerste jaarverslag (2006) is ook al weer een paar maanden uit. Hieronder worden wat gegevens samengevat. De bezetting in het eerste halfjaar is hoger (75%) dan vorig jaar en er zijn dit eerste

halfjaar 22 gasten opgenomen. Er zijn meer investeringen gedaan: extra zonweringen, airconditioning in de meeste ruimten van het hospice, een eigen zuurstofapparaat etc. Dit allemaal om de kwaliteit van het verblijf nog meer te verhogen. Dat werd mogelijk gemaakt door bijdragen van de Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar en bijdragen van enkele fondsen en uit enkele acties.

Ongeveer zeventig vrijwilligers zijn actief. We zijn nog op zoek naar een tiental nieuwe om gemakkelijker de weekenden te kunnen opvullen.

Graag wil ik hier nog de slotzin van het jaarverslag herhalen: "Dankzij de geweldige inzet van vrijwilligers, coördinatoren, verpleegkundigen en andere hulpverleners is Hospice Wassenaar geworden wat de stichters voor ogen stond: een bijna-thuis-huis waar liefde, warmte en aandacht voor de medemens in zijn/haar laatste levensdagen centraal staat." Dit werd ook bevestigd door de vele positieve reacties van de gasten en de nabestaanden.

Joost Jonkman is in mei 2007 als bestuurslid gestopt. Mogen we Joost zeer hartelijk danken voor zijn inzet vóór de start van het hospice en daarna. Het zou eerst maar voor een jaar zijn, maar het heeft (gelukkig) langer mogen duren. Op velerlei gebieden heeft hij zijn steentje bijgedragen: van aanname van vrijwilligers, medisch/ethische kwesties, de verzorging van enquêtes onder nabestaanden tot het aanschaffen van een noodaggregaat.

Wij mogen Hans Klooster en Jaap Visser welkom heten als nieuwe leden van het bestuur en wensen hun veel succes toe.

Gabrie Lansbergen

Missie

Het Hospice Wassenaar staat open voor iedere ongeneeslijk zieke met een levensverwachting van minder dan drie maanden, zonder onderscheid te maken op basis van geloofs- of politieke overtuiging, leeftijd en/of financiële draagkracht. Het Hospice Wassenaar wil een aanvulling zijn op de reeds aanwezige zorg voor stervenden in de regio, opdat iedereen zelf kan kiezen welke zorg het beste bij hem of haar past. Daarnaast wil de Stichting Hospice Wassenaar op termijn een bijdrage leveren aan het verspreiden van kennis en ervaring op het gebied van stervensbegeleiding.

Gegevens uit het jaarverslag 2006

- **39 Gasten opgenomen; 36 zijn er overleden en 2 opgenomen in een verpleeghuis.**
- **Hiervan kwamen er 9 uit Wassenaar, 8 uit Den Haag, 6 uit Voorschoten, 11 elders uit Zuid-Holland en 2 van buiten Zuid-Holland.**
- **De gemiddelde bezetting was 72,4%; dit varieerde per maand van 48,0 tot 89,3%.**
- **De gemiddelde verblijfsduur was 28,5 dagen; dit varieerde van 1 tot 106 dagen**
- **Van de 36 overleden gasten kwamen er 14 direct van huis, 18 uit het ziekenhuis en 4 uit een verpleeghuis.**
- **De leeftijd varieerde van 42 tot 92 jaar; de meesten (30) vielen in de categorie 65-90 jaar.**
- **Slechts 10 van de 36 gasten waren gehuwd of samenlevend.**
- **25 gasten gaven op te behoren tot een van de christelijke kerken.**
- **Bij 11 gasten nam een van de Wassenaarse huisartsen de zorg over van de eigen huisarts (vanwege de grote afstand).**
- **In 2006 groeide het aantal vrijwilligers van 60 naar 77; 71 dames en 6 heren. Zij kwamen uit Wassenaar (51), Voorschoten (11), Den Haag (6) of verder uit de regio (9).**
- **Er werden 7 trainingsavonden voor de vrijwilligers georganiseerd. 14 Nieuwe vrijwilligers volgden een basiscursus palliatieve terminale zorg, gegeven door Leen van der Meij.**
- **Door nog een eenmalige bijdrage van nationale fondsen voor de exploitatiekosten van het startjaar en andere giften van bijv. de Stichting Vrienden Van Hospice Wassenaar kon het jaar 2006 nog positief worden afgesloten.**

Vrijwilligers gezocht

Het Hospice Wassenaar heeft nog behoefte aan vrijwilligers m/v voor 2 maal per week 4 uur. Ervaring is niet noodzakelijk, inzet wel. U moet bereid zijn om een cursus te volgen. Als u van mensen houdt en denkt dat dit mooie werk ook iets voor u is, dan kunt u ons bellen: 070-5121130, of mailen naar coordinator@hospicewassenaar.nl. Wij nodigen u dan graag uit voor een gesprek.

Onze moeder

Toen de verpleging voor mijn vader thuis te zwaar werd gingen we op zoek naar een mogelijkheid waar mijn moeder in de laatste maanden goed verzorgd zou kunnen worden.

We bezochten een aantal hospices en zo kwamen we in Wassenaar terecht.

De kamer was ruim en licht, de omgeving sfeervol en rustig en met veel smaak ingericht.

Iedereen was behulpzaam.

De twee maanden dat onze moeder in het hospice verbleef, was voor ons een indrukwekkende en intensieve periode. Het stond vooral voor mij in het teken van de ontmoeting. De ontmoeting met andere bewoners, allemaal in hun eigen proces, maar ook de ontmoeting met de coördinatoren, verpleging en natuurlijk al die vrijwilligers, die het mogelijk maakte dat wij wat de verzorging betreft ontlast werden en zo veel mogelijk konden genieten van de laatste momenten van mijn moeder.

Omdat ze veel sliep heb ik wat uren aan die gezellige tafel binnen gezeten altijd genietend van een kopje koffie en een goed gesprek.

De sfeer in het hospice was dan ook licht gezellig en bemoedigend.

Dochter van een gast

Contact

Je hart

Lieveling, ik moet je haastig schrijven,
Want straks wordt heel mijn wezen zwart
En dan voel ik niets meer aan den lijve
Lieveling, hoe is het met je hart?

Kan het nog van pure vreugde springen
Als een jong lam in de voorjaarswei?
Wordt het bij het zien van mooie dingen
Warm en licht het op en wordt het blij?

Hangt het in je als een schone kroon,
Die vol kaarsen is en lichte luister,
Vol muziek van licht. Zo stil. Zo schoon?
Klopt het als het mijne soms zo snel?
Ach, ik groet je uit mijn vallend duister,
Wees voorzichtig met je hart. Vaarwel.

Bertus Aaffes

Samen met elkaar

Op de 1e pinksterochtend stap ik uit de lift van de 4e etage van ons hospice en ik word weer overvallen door het bijzondere gevoel van warmte en welkom.

Op de weg er naartoe reed ik al mijmerend door Voorschoten en ik realiseerde mij hoeveel huisdeuren ik passeerde waarachter onze onmisbare, enthousiaste vrijwilligers wonen. Aan mijn rechterhand zag ik een huisartsenpraktijk, deze arts is inmiddels een regelmatige bezoeker in ons hospice. Ik weet ook dat achter sommige deuren het leven nog

wordt overheerst door de 'rauwe' pijn van verlies en verdriet na het afscheid van een dierbare die enige tijd bij ons in het hospice verbleef. Het werpt ineens een heel ander licht op mijn rit naar Wassenaar.

Wij, als coördinatoren, kunnen slechts bij benadering invoelen wat het moet zijn om de stap te nemen om naar een hospice te gaan, maar na onze dienst gaan wij weer terug naar onze dagelijkse beslommingen. Onze gasten blijven achter, weliswaar liefdevol omringd door de vrijwilligers en verpleegkundigen, maar ook zij gaan weer naar hun eigen wereld.

Je wilt de mens blijven die je was en bent, maar toch ben je afhankelijk geworden, omdat niet je geest, maar je lichaam je in de steek laat. De tijd verstrijkt, waarin je het vertrouwen geeft aan onbekenden, die je in die laatste weken of maanden zo intens dichtbij laat komen en je wordt 'gekend'.

Iedere dag ben ik mij dat bewust in het hospice. Het gaat niet om ons, maar om de gast met zijn of haar naasten. Maar wij zijn kwetsbaar en afhankelijk van de inzet van vrijwilligers. Vallen er ineens gaatjes in het rooster? De bel vertoont kuren, hebben we voldoende taart en fruit in huis tijdens de pinksterdagen?

Waarom sneuvelt het koffieapparaat toch altijd in het weekend? Kortom, de alledaagse besognes van een huishouden in een hospice.

De gasten mogen daar niets van merken en wij regelen ook in het weekend en tijdens feestdagen met elkaar dat je iedere keer met een gevoel van warmte en welkom uit de lift stapt. Soms met je eigen fruit van thuis om de voorraad weer snel aan te vullen, koffie en thee worden handmatig en met veel humor gezet.....en morgen is er weer een dag om het nog beter te doen.

Samen met elkaar, voor elkaar.

Elsbeth Zonneuille, coördinator Hospice Wassenaar

“Het woord hospice had voor mij nooit een prettige klank”

Op de dag dat Wim, samen met zijn pleegdochter, ons hospice binnen wandelde deed hij dat met gemengde gevoelens. Echter, wetend dat thuis blijven voor hem geen optie meer was, had hij besloten de stap toch maar te wagen. De sleutel van zijn flat zat stevig in zijn zak want als het hem niet zou bevallen ging hij direct weer naar huis. Tijdens zijn verblijf in ons hospice ontloopt Wim zich als een lieve, dankbare, soms kritische maar ook charmante gast die de verpleegkundigen en vrijwilligers graag goedmoedig een beetje plaagt.

Wim deelt zijn ervaringen met ons in de hoop dat hij iets van het vooroordeel dat, voor sommigen om het woord hospice heen hangt, weg te nemen. Hij schrijft dit toe aan onwetendheid.

Op een mooie winterse middag doet hij zijn verhaal. In zijn speciale stoel zit hij bij het raam en heet mij hartelijk welkom in zijn kamer. Het is er behaaglijk warm en het zonnetje schijnt. Wim zit er ontspannen bij, temidden van zijn dierbare foto's en is zoals altijd smaakvol en verzorgd gekleed. Hij heeft gelukkig een goede dag, kijkt mij monter aan en steekt van wal.

Sinds 2000 is hij alleen. Zijn vrouw overleed na een ziekbed dat aanvankelijk bedwongen leek maar toch fataal afliep. Na zijn militaire dienstplicht, die hij vervulde in Indonesië, kwam Wim in dienst bij onze nationale oliemaatschappij. Onderaan de ladder begonnen zou hij drieëndertig jaar later eindigen als chef huishoudelijke dienst.

Het huwelijk met zijn Elsje bleef kinderloos hetgeen beiden uiteindelijk niet als een ernstig gemis hebben ervaren. Elsje was bankemployé en genoot van haar werk. Samen kwamen zij in contact met een jong stel dat de ruimte in hun leven op volkomen natuurlijke wijze zou gaan opvullen. Er ontstond een liefdevolle warme band in de jaren die zij deelden en gevierden ondernamen zij regelmatig uitstapjes waar Wim nu nog zo graag over vertelt. Toen hij alleen kwam staan waren deze pleegkinderen een grote steun en namen hem op in hun leven op een wijze die hij als heel bijzonder en uniek ervaart.

Drie jaar geleden, op 79 jarige leeftijd, meldde de uroloog dat Wim prostaatanker had. Een zaadbalooperatie, die een gunstig effect had moeten hebben, leidde helaas tot niets. Er volgde een periode waarin Wim nog redelijk goed uit de voeten kon echter uiteindelijk ging zijn ziekte hem toch steeds meer beperken. Op een gegeven moment werd het alléén thuis zijn een probleem. Wim vertelt hierover: “Ik werd écht ziek, gewoon beroerd, vaak misselijk en akelig. 's Nachts zag ik spoken, werd angstig en heel onrustig. De thuiszorg bood wel wat hulp maar was er nooit op de momenten dat ik iemand nodig had. Dan moest mijn pleegdochter, die niet bij mij in de buurt woont, weer alles uit haar handen laten vallen om naar mij toe te komen. Zij en haar man hebben zoveel voor mij gedaan en ik denk nu dat ik er zonder hun zorg allang niet meer geweest was. Maar ik ging mij bezwaard voelen. In een gesprek met mijn huisarts kwam het voorstel om naar een Hospice te gaan. Nou dat zag ik helemaal niet zitten. Zeker niet op de momenten dat ik mij

weer even heel goed voelde. Dan riep ik dat ik er niet aan dacht om naar een hospice te gaan. Ik zat in een prachtige flat met alle spulletjes om mij heen uit het leven dat ik samen met mijn vrouw had opgebouwd. En moest ik dat opgeven? Inmiddels had mijn pleegdochter, uit bezorgdheid, toch contact opgenomen met het hospice en was ervan overtuigd geraakt dat er geen betere plek voor mij was. Na intensieve gesprekken en alles nog eens goed tegen elkaar te hebben afgewogen nam ik het besluit: ik ga!”

En een moedig besluit. Maar hoe kwam het nu dat Wim ineens toch ‘om’ ging? Wim zegt: “Omdat ik mij steeds zeker en belazerder voelde.” En hij vervolgt: “Ik wist dat ik mijn beslissing niet meer uit moest stellen. Ik heb mijn familie en kennissen gebeld en gezegd dat ik ging verhuizen. Op de dag zelf, het was een maandagmorgen en die nacht had ik niet geslapen, pakte mijn pleegdochter mijn koffertje. Kleding, toiletpullen en foto's waren de enige dingen die ik meenam. Ik was zo blij dat zij dat deed want in mijn hoofd kwam op dat moment helemaal niets, maar dan ook helemaal niets op. Het leek alsof ik alles liet varen. Zo van... nu is het met mij gebeurd.”

Wat moet dat moeilijk geweest zijn om die huisdeur voor het laatst dicht te trekken: “Ja dat vond ik heel erg, echt héél erg. Mensen denken wel dat ik een koele ben maar dat is niet zo.”

“Aangekomen in het hospice werd ik door een verpleegkundige en de vrijwilligers heel goed ontvangen en mijn pleegdochter mocht direct blijven logeren. Er werd meteen een bed en een matras aangesleept, helemaal geen probleem. Echt voortreffelijk het viel mij alles mee. Het zijn hier allemaal zulke aardige mensen. Mijn bezoek staat echt versteld van de liefde en gastvrijheid. Ik had nog nooit gehoord van palliatieve zorg en het woord hospice stond mij tegen. Ik weet nu wel beter. Als ik pijn heb of andere problemen dan vraag ik om hulp en die is er altijd. Er is hier zoveel aandacht voor mij.”

Wim maakt een berustende indruk en op de vraag of dat ook werkelijk zo is reageert hij: “Je moet wel reëel blijven natuurlijk. Ik ben niet ongelukkig of boos dat deze ziekte mij treft. Ik zeg altijd maar zo: waarom ik niet en een ander wel. Je bent geconfronteerd met een kwaal die niet te genezen is en dan heb je niet veel keus meer. Maar ik moet wel even kwijt dat sinds ik hier ben, ik het beter heb dan ik het ooit thuis heb gehad gedurende mijn ziekte.

Het ontbreekt je aan niets, alles wordt gedaan en geen moeite is teveel. Alles kan hier. Het is fijn en gelukkig als je je laatste daagjes in een hospice mag doorbrengen. Het geeft mij een gevoel van rust die ik thuis niet kon vinden.”

Inmiddels is Wim overleden

Wil de Looze

Van bijna-buurman tot huisnotaris

De meeste mensen komen in contact met een hospice doordat familie of vrienden er hun laatste weken doorbrengen of omdat ze iemand kennen die er vrijwilligerswerk verricht. Dat het ook heel anders kan, bewijst de heer Van Wijk, sinds kort notaris in ruste. Heel even leek het erop dat hij de buurman zou worden van het Hospice Wassenaar, maar dat ging niet door. Dat betekende echter niet het einde van zijn betrokkenheid bij het hospice. Sterker nog: hij zou de huisnotaris van het hospice worden.

Dorpsnotaris

In het najaar van 2004, toen een werkgroep in opdracht van de gemeente de haalbaarheid en wenselijkheid van een hospice in Wassenaar aan het onderzoeken was, stapte Cor van der Lee, - de huidige secretaris van het hospice -, het kantoor van Van Wijk binnen aan de

Wassenaarse Schoolstraat. Van der Lee stelde de vraag of Van Wijk niet zou willen assisteren bij het oprichten van een tweetal stichtingen die de realisatie van een hospice in Wassenaar ter hand zouden nemen. Uiteraard, want geld was er niet, tegen het bekende “nul” of “bijna-nul” tarief. De heer van Wijk, die zich zoals hij het zelf zegt, nog echt een “dorpsnotaris” voelde, kon voor zijn gevoel niet weigeren. “Dit soort verzoeken kwam wel vaker uit de gemeenschap en ik kon ze natuurlijk niet allemaal honoreren, al was het alleen maar omdat je ook het bedrijfsbelang in het oog moet houden. Maar als notaris heb je van oudsher ook een sociale functie en als dit soort verzoeken je bereikt, kun je moeilijk weigeren. “Wie goed doet, goed ontmoet”, denk ik dan maar.” Toen Van Wijk dus huisnotaris van Hospice Wassenaar was geworden, volgde direct een tweede vraag: of hij er bezwaar tegen zou hebben als het hospice letterlijk in zijn achtertuin gebouwd zou worden. Diverse locaties waren onderzocht en de eerste keus destijds was gevallen op het stuk grond tussen het notariskantoor en de Berkheistraat. Van Wijk: “Ik moet eerlijk zeggen dat ik daar in eerste instantie wel even aan moest wennen, maar als het plan haalbaar was gebleken, kan ik oprecht zeggen dat ik zeker niet dwars was gaan liggen. Daarvoor vind ik de realisatie van zoiets als een hospice zwaar wegen.”

Uiteindelijk vielen deze en andere locaties af en werd het hospice 200 meter westelijker gerealiseerd.

Nyenburg

Leuk is ook de anekdote die volgde op de eerste ontmoeting tussen het hospice-in-oprichting en Van Wijk, iets wat alleen al voor de geschiedschrijving van het jonge Hospice Wassenaar het vermelden waard is. “Ik geloof niet dat ik mijn notariële geheimhoudingsplicht overtreed, als ik vertel dat in eerste instantie de op te richten stichtingen de naam “Stichting Nyenburg” zouden dragen. Dit is

de naam van het fraaie gebouw waarin mijn kantoor is gevestigd. Gezien het feit dat het hospice beoogd was in mijn achtertuin te komen, een leuke en logische keus. Onderzoek wees echter uit dat er al een stichting met diezelfde naam bestond. De oude eigenaar van het notarispand, Jonkheer van Sillevold, had veel geld verdiend in de handel in specerijen. Inderdaad met het nog steeds bekende bedrijf Silvo. Al voor de Tweede Wereldoorlog heeft hij de Stichting Nyenburg opgericht en hier zijn vermogen in onder gebracht. De stichting steunde charitatieve doelen. Navraag bij het huidige bestuur leerde dat men geen bezwaar had tegen een gelijknamige stichting, die een hospice zou exploiteren. Een tweetal redenen heeft doen besluiten om uiteindelijk van deze naam af te zien. De oorspronkelijke stichting is opgegaan in het Oranjefonds en wij vonden het niet kies om ook maar enige vorm van verwarring te creëren. Daarnaast maakte het afvallen van de locatie Nyenburg de naamgeving ook geen logische meer.” Ziehier het mooie, maar voor de buitenwereld meestal niet zichtbare werk van een notaris.

Next Best

Het begrip ‘hospice’ hoefde aan Van Wijk niet uitgelegd te worden. Zijn echtgenote is arts en lange tijd werkzaam geweest in verpleeghuizen. Uit hoofde van deze functie waren palliatieve zorg en hospice bekend. Tegelijk wordt hiermee de verklaring gegeven voor de sympathie die notaris Van Wijk van meet af aan voor het hospice gehad heeft. Over het thans functionerende hospice is de huisnotaris bijzonder enthousiast. De inrichting is een compliment waard. Ondanks het feit dat het nieuwbouw betreft, is men er in geslaagd een echt huiselijke sfeer te creëren. Vaak mist nieuwbouw de natuurlijke geborgen uitstraling die oudbouw wel heeft.

“In het hospice is men er echter uitstekend in geslaagd het Bijna-Thuis gevoel te scheppen.” Het hospice wordt door de heer Van Wijk een absolute aanwinst voor Wassenaar en de regio genoemd. “Vanzelfsprekend is het ieders wens om in de eigen omgeving te mogen sterven. Helaas is dat niet altijd mogelijk, mijn eigen vader bijvoorbeeld heeft lange tijd in een verpleeghuis doorgebracht. Ik moet eerlijk zeggen dat als sterven in de thuisomgeving niet meer tot de mogelijkheden behoort, ik een hospice de “next-best” oplossing vind. Die grote groep vrijwilligers geeft zoveel extra warmte. Zij benaderen de gasten niet beroepsmatig, maar met hun hart. Dat geeft die extra dimensie aan het hospice”.

De aandachtige lezer heeft in dit artikel de verleden tijd ontdekt daar waar het over notaris Van Wijk gaat. Afgelopen voorjaar heeft de heer Van Wijk zijn notarisambt neergelegd. Hij is nog wel als adviseur verbonden aan zijn kantoor en de naam van zijn opvolger is dan ook toegevoegd aan de nieuwe kantoor naam: Notariskantoor Van Wijk, Gorsira & Tacken. Zijn afscheidscadeau was ook bestemd voor het Hospice Wassenaar: derhalve een echte huisnotaris.

Ruud Bellekom

Een zomerfeest voor de vrijwilligers

Voor 6 juni waren alle vrijwilligers (met verpleegkundigen) uitgenodigd in het strandpaviljoen "De Gouden Bal" aan de Wassenaarse slag.

Anders dan in 2006, toen het zomerfeest op de eerste zomerse dag van het jaar was, was het nu niet zulk mooi weer.

Toen iedereen er om zes uur 's avonds was en Elsbeth haar welkomtspeech hield, begon men het al koud te krijgen. De vrijwilligers werden bedankt voor hun vrijwillige (maar niet vrijblijvende) inzet. Ook dit jaar werden er weer

twee awards uitgereikt. De eerste was er voor de heer De Haas, die nu al een jaar lang iedere week zo'n lekkere taart voor het hospice maakt. De tweede award was voor Willemien voor haar kunst van het bakken van die geweldige pannenkoeken.

De barbecue was gelukkig binnen en daar werd het al snel warmer mede door de fantastische inzet van de "beste stuurlied". Hoe later op de avond, hoe duidelijker het werd dat onze vrijwilligers zich niet alleen geweldig kunnen inzetten voor het hospice, maar er blijkt

ook heel gemakkelijk een koor gevormd te kunnen worden met al die fantastische stemmen. Het ene lied werd nog beter meegezongen dan het andere; zelfs een dansje en een heuse polonaise ontbraken niet.

Al met al een zeer geslaagde avond!

Palliatieve Zorg

Op zaterdag 6 oktober 2007 zal voor de 3e maal de Internationale Dag van de Palliatieve Zorg georganiseerd worden. Het thema dit jaar is: **laat je raken.**

Palliatieve zorg is een benadering die de kwaliteit van het leven verbetert van zowel patiënten, als hun naasten die te maken hebben met een levensbedreigende aandoening. De palliatieve zorg probeert het lijden te voorkomen, dan wel te verlichten d.m.v. vroegtijdige signalering en zorgvuldige beoordeling en behandeling van pijn en andere problemen van lichamelijke, psychosociale en spirituele aard (**definitie WHO 2002**). Daarvoor zijn de afgelopen jaren meer mogelijkheden ontwikkeld dan veel mensen weten, zowel thuis als in gespecialiseerde voorzieningen. Overal moeten de kwaliteit van leven en de keuzevrijheid centraal staan.

Palliatieve **terminale** zorg richt zich op de speciale zorg in de laatste maanden van het leven.

Palliatieve zorg vindt plaats thuis, in een bijna-thuis-huis of hospice, een verpleeghuis of verzorgingshuis of in het ziekenhuis. Voor de zieken thuis en in een bijna-thuis-huis/hospice waren in 2005 landelijk al bijna 7000 vrijwilligers actief. Door middel van landelijke en regionale activiteiten willen de samenwerkende organisaties mensen in het hele land bewust maken van de mogelijkheden binnen de palliatieve zorg. Veel mensen kennen namelijk niet de juiste wegen en moeten hierdoor onnodig lang zoeken naar geschikte hulpverlening. Als Hospice Wassenaar zijn we aangesloten bij regionale en landelijke organisaties. Meer informatie over deze organisaties en palliatieve zorg is te vinden op:

www.vptz.nl

www.netwerkpalliatievezorg.nl/haaglanden

www.palliatief.nl

Ook hebben we contact met de hospices in onze regio in Den Haag, Voorburg en Leiden en met het hospice in aanbouw in Sassenheim.

Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar

Als secretaris van de Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar is het mijn taak om de administratie te voeren over de fondsenwerving die een sluitende exploitatie van Hospice Wassenaar zeker moet stellen. Voor dit doel zijn wij afhankelijk van de giften van eenmalige of jaarlijkse donateurs, maar ook van de inspanningen van lokale of regionale sport- en serviceclubs die geregeld sponsoring events organiseren ten behoeve van Hospice Wassenaar. Soms ontvangt de Stichting ook legaten van nalatenschappen of uitkeringen van privé stichtingen.

De folderverspreidingen in Wassenaar en Voorschoten hebben een flink aantal aanmeldingen van nieuwe donateurs opgeleverd. Om de continuïteit van de exploitatie van het Hospice Wassenaar naar de toekomst zeker te stellen hopen we het aantal donateurs nog aanzienlijk uit te breiden. Binnenkort volgt er daarom weer een nieuwe mailing in Noord Den Haag. De benefiet golfdag van Golfclub Rozenstein (zie elders) is een prachtig voorbeeld van het commitment van een lokale vereniging!

De samenwerking met bestuursleden en andere vrijwilligers verloopt vlot en doelgericht. Iedere week heb ik contact met penningmeester Nico Lausberg en lopen we nieuwe aanmeldingen en donaties door. Daarnaast besteden we natuurlijk ook aandacht aan onze jaarlijkse donateurs die een belangrijk gedeelte van de continuïteit van onze fondsenwerving voor hun rekening nemen.

Deze voortgezette steun aan het Hospice Wassenaar ervaren wij als indrukwekkend en als een duidelijke onderschrijving van de doelstelling waar het Hospice Wassenaar voor staat.

Het Hospice neemt een belangrijke plaats in bij hen die geen goede omstandigheden hebben om in eigen omgeving afscheid te nemen van het leven en hun dierbaren. Daarbij wordt de vereiste medische zorg gecombineerd met de even zo belangrijke aspecten van emotionele begeleiding. Niemand in onze maatschappij hoort eenzaam te sterven en als er geen mogelijkheden zijn om in eigen omgeving te blijven staat het hospice voor een alternatief thuis. De vele fantastische vrijwilligers van dit hospice geven de gasten met hun professionele en enthousiaste inzet dat bijna-thuis gevoel en in mijn rol als secretaris van de Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar geeft het mij oprechte voldoening om achter de schermen een klein steentje bij te mogen dragen.

Marga Louw-Evers

Activiteiten

Bridge drive

Op 29 maart kwamen 38 paren bijeen voor een Gilde bridge drive in de Warenar. Er werd ook een tombola georganiseerd. Dit alles ten bate van ons hospice. Elsbeth Zonneville, onze coördinator, was ook uitgenodigd. Zij kreeg later ook de cheque overhandigd. Geweldig zo'n initiatief.

Tentoonstelling vrijwilligers

Wist u dat eronder de vrijwilligers zich ook zoveel kunstenaars bevinden. Zij hebben in mei hun eigen tentoonstelling/verkoop georganiseerd en een gedeelte van de opbrengst kwam ten goede van het hospice. Bovendien hebben ze reclame gemaakt voor het vrijwilligerswerk. De tentoonstelling werd geopend door wethouder Van der Locht.

Liberal Swing Formation

Ter gelegenheid van het 6e lustrum was er een gezellig feest georganiseerd door de Liberal Swing Formation in de boerderij Meyendel. Het was erg druk, maar het was dan ook de moeite waard. Ook veel oude leden speelden hun partijtje mee. De geweldige opbrengst van de avond was bestemd voor de Stichting Vrienden Van Hospice Wassenaar.

Canadian/British Women Club

In April werd door deze club een sponsorbal georganiseerd voor de 3 hospices in de omgeving: Den Haag, Voorburg en Wassenaar. De opbrengst was zo hoog (€ 2500) dat er voor ons een zuurstofapparaat gekocht kon worden waarmee onze gasten zo nodig direct geholpen kunnen worden.

Airco

Zoals in de vorige nieuwsbrief gemeld, had het bestuur besloten om toch airconditioning te laten aanleggen. In mei is deze airco aangelegd. Inmiddels heeft Stichting Zabawas toegezegd om een groot gedeelte hiervan te betalen.

Afscheid notaris N. van Wijk

Notaris van Wijk heeft dit voorjaar afscheid genomen en de Heer Tacken is zijn "opvolger" in het notaris kantoor Van Wijk Gorsira&Tacken. Bij zijn afscheid kon men een bedrag doneren voor Hospice Wassenaar. Veel mensen vonden dit blijkbaar een goed doel en de uiteindelijke opbrengst was geweldig.

Benefietgolftoernooi Rozenstein groot succes

Ruim een half jaar hadden de sponsorcommissies van Golfclub Rozenstein en Hospice Wassenaar nodig om het benefietgolftoernooi, ten bate van ons hospice, voor te bereiden. Niet alleen ging er veel aandacht uit naar het verkopen van de flights, maar ook werden sponsors gezocht om de kosten zo laag mogelijk te houden en daardoor een zo hoog mogelijke opbrengst te genereren.

Alhoewel twee dagen voor de geplande 27ste juni de weersvoorspellingen nog angstaanjagend slecht waren, bleek het toch een, weliswaar winderige, maar prachtige dag om te golfen. Om half één startten er op 16 holes 'vier ballen' en zij gingen op weg naar de overwinning. Voor degenen die op de 3 par 3 holes kans zouden zien de bal in een slag in de hole te slaan (hole in one) stond ter beloning een prachtige sportfiets klaar. Helaas lukte dat niemand.

In de baan stond bij de 8ste hole een heuse haringtent opgesteld om de deelnemers op een gezonde manier te versterken. De bijbehorende Koornwijn zorgde bij sommige spelers voor 'gedroomde' slagen, maar andere wensten op de green dat zij een glas water hadden genomen. De tent werd op enthousiaste wijze 'bevrouwd' door vrijwilligers van het hospice die later op de dag ook nog de verkoop van de loten voor de tombola voor hun rekening namen.

Na een toch nog lange golfdag kwam men rond half zes samen op het terras voor de borrel, terwijl de wedstrijdcommissie zich terugtrok met de ingeleverde scorekaarten. Even voor het diner reikten mevrouw Ingrid Schram de Jong en de heer John van der Plas, beiden van Golfclub Rozenstein, de prijzen uit aan zowel vrouwelijke als mannelijke winnaars.

Tijdens het uitstekende viergangen menu werd de veiling gehouden van o.a. aantrekkelijke (antieke) kunstvoorwerpen, bijzondere wijnen en port. Maar ook waren er een koelkast en een magnetron in de aanbieding. Zelfs de eerder verdiende prijzen werden door sommigen ingebracht om te koop te worden aangeboden door notaris Van Wijk, die zich als debuterend veilingmeester met veel elan van zijn taak kweet.

Groot was de verrassing toen aan het einde van de avond werd bekend gemaakt dat de opbrengst van deze dag voor het hospice maar liefst dertigduizend euro bedroeg. Graag willen wij bij dezen nogmaals alle mensen die zich, op welke wijze dan ook, belangeloos hebben ingezet voor het welslagen van dit toernooi heel erg hartelijk dankzeggen.

Colofon

juli 2007

Deze nieuwsbrief wordt samengesteld door de werkgroep communicatie van de Stichting Hospice Wassenaar, onder redactie van Gabriele Lansbergen. De volgende nieuwsbrief verschijnt december 2007.

Wilt u ons bereiken, dan kunt u terecht bij onze bestuursleden:

Gabrie Lansbergen, voorzitter,	070-5140873
Cor van der Lee, secretaris,	070-5110837
Hein Wiegman, penningmeester	071-5618195
Hennie Fock-Timmermans, lid	070-5177366
Hans Klooster, lid	070-5179756
Hanna Salomons-Smit	071-5614645
Jaap Visser	071-5616625

bestuur@hospicewassenaar.nl

U kunt ook onze website bezoeken:

www.hospicewassenaar.nl

Donateurs voor de Stichting Vrienden van Hospice Wassenaar kunnen zich met naam en adres aanmelden:

Antwoordnummer 10014, 2240 VB Wassenaar.
via riendenvan@hospicewassenaar.nl of
Marga Louw, secretaris 070-5141939
Bankrekeningnummer: 3661.50.510

Voor deze nieuwsbrief bedanken wij:

Wil de Looze, Ruud Bellekom, Hans van Zwicht en Margriet de Jong (fotografie)

Deze nieuwsbrief is gratis verzorgd door:

GRAPHIC SQ.
GRAFISCHE VORMGEVING
SPLINTERLAAN 152
2352 SM LEIDERDORP
T. 071 542 22 70
E. INFO@GRAPHICSQUARE.NL

GRAFICON
grafische producties
leiderdorp

Hospice Wassenaar

Van Zuylen van Nijeveltstraat 465
2242 MB Wassenaar
Telefoon (070) - 5121130
coordinator@hospicewassenaar.nl